

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

SOBORUL SFINȚILOR

ȘI NEVOITORILOR DE LA SIIA

Traducere din limba rusă

PR. OCTAVIAN ȘI DIANA SOLOMON

EDITURA
GREINIT

PREFAȚĂ

În anul 2008, Preasfințitul Tihon, Episcop de Arhanghelsk și Holmogorsk, a binecuvântat cinstirea Soborului Sfinților de la Siia. În prezent, în acest Sobor sunt incluși nouă Preacuvioși Părinți bine plăcuți lui Dumnezeu:

Sfântul Preacuvios Antonie, Egumen de Siia (1478-1556);
Sfântul Preacuvios Pahomie, Egumen de Kena († aproximativ 1515);
Sfântul Preacuvios Alexandru de la Siia (sec. XVI);
Sfântul Preacuvios Ioachim de la Siia (sec. XVI);
Sfântul Preacuvios Isaia (zis și Ilie) de la Siia (sec. XVI);
Sfântul Preacuvios Teodosie, Egumen de Siia (1612-1687);
Sfântul Preacuvios Isaia de Siia și Rucii (sec. XVII);
Sfântul Preacuvios Nicanor de Siia și Rucii (sec. XVII);
Sfântul Mucenic Veniamin (Kononov), Arhimandrit de Siia și Solovet (1868-1928).

Toți aceștia fac parte din Soborul Tuturor Sfinților ce s-au nevoit pe pământ rusesc. Sfântul Mucenic Veniamin este cinstit în Soborul Noilor Mucenici și Mărturisitori ai Rusiei.

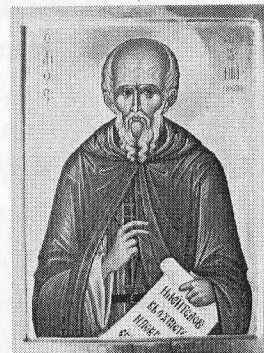
Pe lângă aceasta, Sfinții de la Siia se cinstesc:

- în Soborul Sfinților din Novgorod (primii cinci Sfinți);
- în Soborul Sfinților din Carelia (Sfântul Preacuvios Pahomie de Kena);
- în Soborul Sfinților din Solovet (Sfântul Mucenic Veniamin).

În prezent se pregătesc materiale despre alți cinci Preacuvioși, în vederea includerii lor în Soborul Sfinților de la Siia. Printre ei se numără: Egumenul Iona de Siia; Monahul Paisie, trezorerul patriarhal; primul Arhimandrit de Siia, Nicodim; Arhimandritul de Siia Veniamin (Smirnov), luminătorul neneților; fericitul Vasile cel Descult, nebul pentru Hristos din Novgorod, cinstit în Mănăstirea Siia.

¹ Neneți – popor indigen care trăiește în nord-estul Europei și în nord-vestul Siberiei, cea mai mare parte dintre ei locuind în Regiunea Autonomă Neneția din Federația Rusă – n. red.

SFÂNTUL ANTONIE, STAREȚUL MĂNĂSTIRII SIIA

Troparul, glasul al 6-lea

Cu adevărat te cinstim pe tine ca înger pe pământ și ca om al lui Dumnezeu în ceruri, cel ce ai lăsat această viață a deșertăciunilor, ca un ostaș cu adevărat plăcut lui Hristos Dumnezeu, luptând prin priveghere și prin post împotriva patimilor pierzătoare de suflet, întru toate fiind pildă de învățătură pentru ucenicii tăi. Pentru aceasta s-a sălășluit în tine Sfântul Duh, prin luarea

Lui înfrumusețându-te cu lumină. Ca cel ce ai îndrăznire înaintea Sfintei Treimi, pomeniște această sfântă mănăstire și turma ta, pe care ai adunat-o, înțelepte, și nu uita, precum ai făgăduit, să-i cercetezi pe fiii tăi, Sfinte Antonie, Părintele nostru.

Condac, glasul al 3-lea

Numai pe Hristos râvnindu-L și cu dragostea pentru El rănindu-ți inima, Aceluia grabnic i-ai urmat. Disprețuind orice desfățare lumească, ai primit de la Stăpânul darul de a străluci ca un al doilea soare, strălucind prin facere de minuni. De aceea, pomeniște-ne pe noi, cei care cinstim prealuminată pomenirea ta, zicând: Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Antonie, Părintele nostru.

Sfântul Antonie s-a născut în anul 1478 în satul Kehta (la aproximativ 40 km de Arhanghelsk). La sfântul botez a fost numit în cinstea Sfântului Andrei

cel Întâi-chemat. Tatăl său, Nichifor (de origine din Novgorod), și mama, Agafia, erau țărani înstăriți și iubitori de Dumnezeu.

La vârsta de treizeci de ani Andrei a plecat la mănăstire. Cinci ani s-a nevoit în pustie, la Sfântul Pahomie, care l-a tuns în monahism, numindu-l în cinstea Sfântului Antonie cel Mare și devenindu-i îndrumător duhovnicesc.

În anul 1509, la cererea starețului² mănăstirii, Monahul Antonie a fost hirotonit preot de mitropolitul de Novgorod.

În anul 1513, Egumenul Pahomie i-a dat binecuvântare Ieromonahului Antonie pentru sihăstrie și pentru întemeierea unei mănăstiri, dându-i în ajutor doi călugări: Preacuvioșii Alexandru și Ioachim.

² Pentru a evita posibilele confuzii, în cazurile când era vorba de starețul administrativ al mănăstirii, am scris „stareț”, cu minusculă. În locurile unde cuvântul „Stareț” a fost folosit cu majusculă este vorba de stareț harismatic, care nu coincide mereu cu funcția administrativă – n. red.

Sfântul Antonie și ucenicii săi au întemeiat primul sfânt lăcaș, Sihăstria de la Nikolsk, în apropierea râului Șelexa. Însă, după șapte ani, monahii fură obligați să-l părăsească.

Dumnezeu le-a arătat un nou loc retras și frumos, de parcă ar fi fost ales de Însuși Dumnezeu ca loc de mănăstire, un loc unde vânătorii de prin împrejurimi adesea auzeau dangăt de clopote și cântare de călugări. Preacuviosului îi plăcuse foarte mult acest loc sfânt. Așa că, în anul 1520, pe o peninsulă din lacul Bolșoi Mihailov, prin care curge râulețul Siia, a fost întemeiată mănăstirea cu același nume.

În luna aprilie a anului 1525, Sfântul Antonie, adresându-se marelui cneaz Vasili al III-lea, a primit de la acesta aprobarea „pentru construirea unei mănăstiri” și pentru folosirea pământurilor din jurul acesteia.

Încă în viață fiind, Sfântul Antonie era cunoscut pentru minunile pe care le făcea. A ajutat la pictarea icoanei Preasfin-

tei Treimi, de la care mulți suferinzi au primit tămăduire.

Sfântul Antonie a fost egumen al mănăstirii timp de 36 de ani. În timpul păstoririi lui, au fost ridicate trei biserici în mănăstire, în jurul cărora s-a format mai apoi ansamblul arhitectural unic al mănăstirii. Tot el a înființat biblioteca mănăstirească și atelierul pentru pictarea icoanelor.

Spre sfârșitul vieții Preacuviosului Antonie, numărul fraților din obștea mănăstirii a atins cifra de 70, iar mănăstirea a ajuns una dintre cele mai mari din nordul Rusiei.

Ca un adevărat îndrumător duhovnicesc, Sfântul Antonie a educat o întreagă pleiadă de ucenici; unii dintre aceștia fiind cinstiți ca sfinți.

Sfântul Antonie a adormit pe 20 decembrie 1556 (pe stil nou). Înainte de binecuvântatul său sfârșit, a alcătuit la cererea obștii mănăstirești un testament duhovnicesc, un fel de „Regulament al

Vieții Monahale”, a ales dintre ucenici egumenul și iconomul de mai departe al lăcașului.

În anul 1579, Preacuviosul Antonie a fost trecut în rândul sfinților și în prezent este cinstit ca făcător de minuni în întreaga Rusie. O participare activă la canonizarea lui a avut-o fiul lui Ivan cel Groaznic, țareviciul Ivan, care a alcătuit propria versiune a vieții Sfântului și slujba dedicată lui.

În prezent, Sfântul Antonie este cinstit ca ocrotitor al iconografiilor.

Și în zilele noastre, drept răspuns la rugăciunile credincioșilor, se săvârșesc vindecări de diferite boli la moaștele Sfântului, care se află în biserica principală a mănăstirii, Catedrala „Sfânta Treime”.

Pomenirea întemeietorului Mănăstirii Siia se săvârșește de trei ori pe an: pe 20 decembrie, ziua adormirii, și în a doua și a treia săptămână după Cincizecime, de Soborul Tuturor Sfinților ce s-au nevoit pe pământ rus, precum și în Sobo-

rul Sfinților din Novgorod și în Soborul Sfinților din Siia.

În anul 2010 Biserica a prăznuit 490 de ani de la întemeierea Mănăstirii Siia de către Sfântul Antonie.